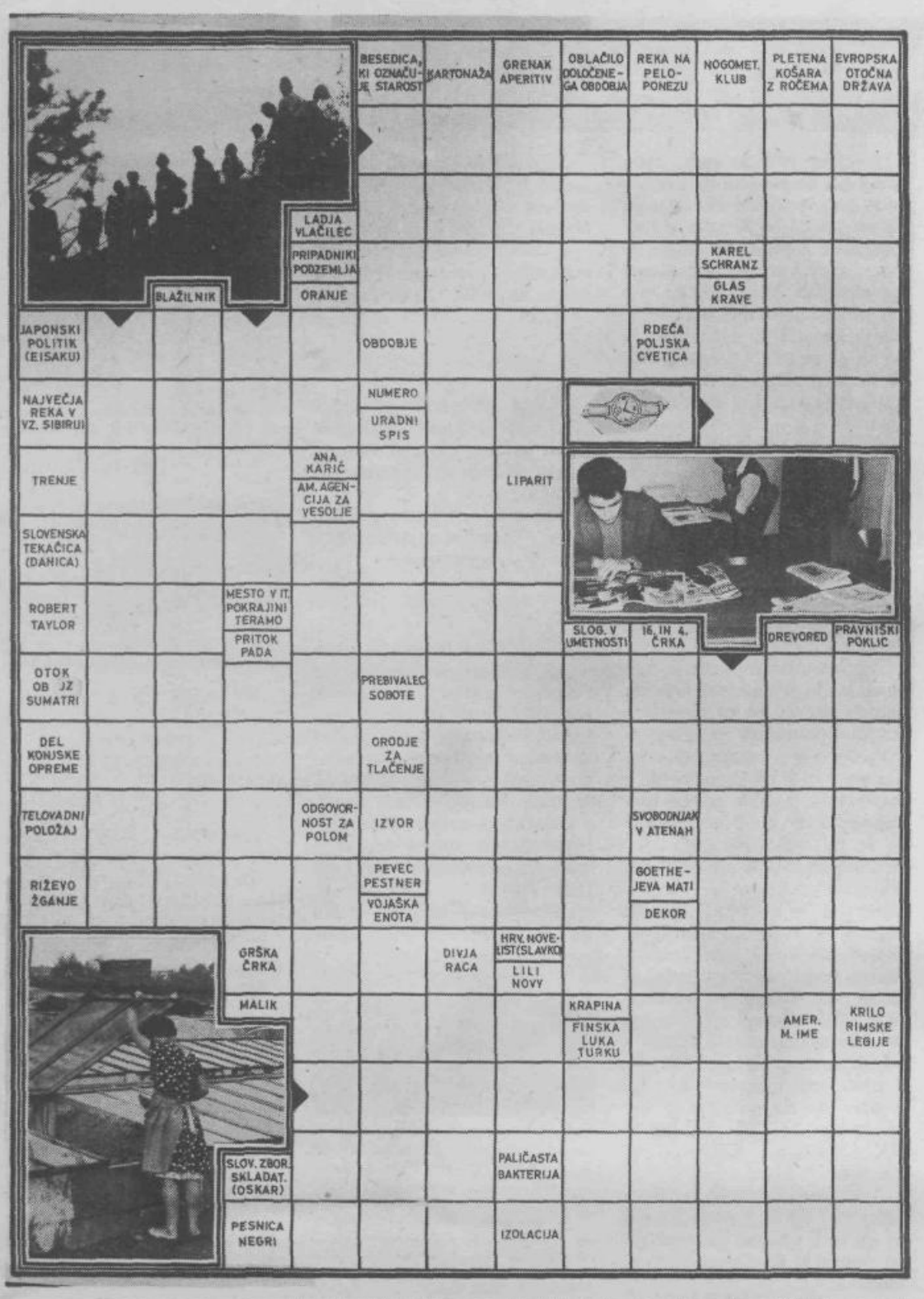

Draga Svetina, predsednica ZKPO Moste-Polje, govori na letošnjem zaključnem srečanju moščanskih kulturnih delavcev, ki je bilo na Prežganju

Neumorni vevški godbeniki

Vevška pihalna godba pod umetniškim vodstvom Franca Grebenška z uspehom nastopa na različnih proslavah in prireditvah občasno pa prireja tudi samostojne koncerte doma in v zamejstvu. Na posnetku vidimo vevške godbenike na letošnji zaključni proslavi moščanskih kulturnih delavcev na Prežganju

Moščanska gimnazija, njeni dijaki, njene težave

Stara stavba ob hrupni cesti

V letošnjem šolskem letu zapušča moščansko gimnazijo 29. generacija povojnih maturantov. Letos so imeli 4 oddelke četrtega razreda s skupno 129 dijaki in dijakinjami od katerih jih je 11 oproščenih mature. Med njimi je 10 deklet in en sam fant. Lidija Štrekelj, Vanka Lavrič, Mirjam Hočevar, Zdenka Ropret, Bojana Šefic, Pavle Perhavec, Danica Hromec, Jelka Lah, Nataša Podgornik, Zvonka Trtnik in Zlata Skvač.

Od vseh 129 dijakov jih je 91 že prijavljenih k maturi, 21 pa jih ima popravne izpite – kar pa ne pomeni, da ti dijaki ne bi mogli k maturi še v junijskem roku letošnjega leta, če le izpite uspešno opravijo. En dijak ni izdelal razreda, 5 pa jih je zaradi bolezni neocenjenih.

Statistiko bom zaključila s podatkom, da je 4. razred gimnazije opravilo 78 % dijakov; koliko jih bo od teh maturiralo, se bo odločalo v teh dneh, zato teh podatkov do izida našega mesečnika še nimam.

Letošnji rezultat je zelo podoben rezultatom prejšnjih let. Bistvenih odstopov ni.

In kaj nameravajo maturanti po gimnaziji?

Pred zaključkom šolskega leta je iz pravkar pregledanih anketnih listov razvidno, da se jih nekaj še vedno ni odločilo ali pa so bili njihovi odgovori pomanjkljivi, kam potem. V glavnem so pokrite vse študijske smeri – od pedagoške akademije, visoke šole za zdravstvene delavce, višje šole za socialne delavce, visoke upravne šole, visoke šole za telesno kulturo ter vseh fakultet. Nekaj pa jih bo, kot pač zmeraj, odšlo takoj delat.

Med šolskim letom je zavod za zaposlovanje priredil več informativnih predavanj o možnostih študija in zaposlovanja. Dijake so torej, po besedah ravnatelja gimnazije tovariša Antona Medveda, poklicno usmerjali.

Moščanska gimnazija s svojimi težavami ni nikakršna izjema. Manjkajo nekateri strokovnjaki: matematiki, fiziki, profesorji telesne vzgoje; resnična kriza šolskega sistema pa se bo verjetno pokazala čez nekaj let. Zato je zadnji čas, da začnejo probleme reševati načrtno in kompleksno. Na fakultetah bi morali študente bolj usmerjati in pripravljati za pedagoški poklic, napačno pa je tudi „razumevanje" družbe, ki do teh problemov nima jasnih stališč. Osebni dohodki niso privlačni, Republiška izobraževalna skupnost pa ima tudi premalo materialnih sredstev, da bi lahko krila vse stroške (tudi za popravila in obnavljanja stavb, opreme ipd.).

Naša gimnazija se poleg tega soprijema še s skrajno dotrajanostjo zgradbe, na kateri je vsako zasilno popravljanje drago in manj učinkovito. Trenutno imajo največ skrbi s streho in prav nič ni videti, da bi jo do jeseni lahko zaščitili.

Drug problem pa je s prostori. Imajo sicer dobro opremljene laboratorije, vendar je premalo učilnic in je poprečje v posameznem oddelku 34 dijakov, kar je preveč. To, da stoji gimnazija ob prometni Zaloški cesti in da tudi to ne ostaja brez posledic, je najbrž jasno.

Sami se iz težav ne bodo mogli izkopati in upravičeno pričakujejo pomoč od odgovornih institucij. Spodbudno pa je, da kljub naštetim neprijetnostim učni uspeh ne pada in je v poprečju takšen kot na drugih slovenskih gimnazijah. To pa lahko seveda pomeni tudi to, da imajo povsod večje ali manjše težave in bi brez najresnejših in najaktualnejših lahko bil uspeh povsod višji.

To pa je že silno dalekosežno in komplicirano vprašanje, na katerega se ne da odgovoriti enkrat za vselej in za vse skupaj. Vsako posploševanje, ki zabriše pozitivne in negativne odstope, bi bilo v tem primeru krivično, saj bi se v njem skrivalo nepoznavanje in tudi hoteno prikrivanje težav nekaterih šol.

Nudimo mladini in otrokom več možnosti za aktivno in koristno izrabljanje prostega časa

Izhajati iz realnih možnosti

Zavod za socialno delo naše občine je začel z novo dejavnostjo – preventivnim delom med mladino in otroki. Na novo odprtem delovnem mestu že dela socialna delavka, katere glavna naloga bo posvetiti se preprečevanju družbeno negativnih pojavov med mladino in otroki. Že dlje časa se kaže potreba po sodelovanju in koordinaciji med različnimi organizacijami in institucijami, ki vključujejo mlade v prostem času in se ukvarjajo s problemi mladih in tudi z družbeno negativnimi pojavi med njimi. Preventivo na tem področju že izvajajo, a največ vzporedno s kurativnim delom različnih strokovnjakov in zavodov.

Prosti čas mladih je danes še vedno vprašanje, ki je povezano z najrazličnejšimi problemi. Dejstvo je, da večina mladih, predvsem tistih, ki niso vključeni v nobeno organizacijo, ne preživljajo prostega časa organizirano in tako tudi ne koristno in aktivno. Potrebno bo veliko truda in sodelovanja najrazličnejših dejavnikov (organizacij, institucij in posameznikov), da bomo lahko s skupnimi močmi vsaj do neke mere rešili problem prostega časa mladih. Z uspešnejšim organiziranjem prostega časa pa ne smemo pričakovati, da bodo družbeno negativni pojavi med mladino odpravljeni; upamo lahko samo, da ne bodo naraščali. Zgledovali se bomo po najrazličnejših oblikah organiziranih dejavnosti, ki so se že uveljavile pri nas in v svetu, seveda pa bomo morali različne poti in oblike prilagajati našim razmeram in izhajati iz realnih možnosti pa predvsem upoštevati interese, potrebe in želje mladih občanov. Pri tem, ko mislimo na različne dejavnosti v prostem času, upoštevamo dejavnosti z različnih področjih.

Vzemimo za primer nastanek in delovanje mladinskega kluba, ki je lahko tudi v resnici z vsemi svojimi dejavnostmi (kulturnimi, športnimi, informativno službo itd.) najuspešnejša oblika organiziranja prostega časa mladih. V naši občini že deluje nekaj mladinskih klubov, legalno ali ilegalno, ki pa še zdaleč niso najbolje organizirani zaradi različnih vzrokov. Kot vse kaže, je najaktivnejši mladinski klub Nove Jarše, ki sicer še ne deluje dolgo, vključuje pa različne dejavnosti (kulturne in športne prireditve itd.). Mladi v tej krajevni skupnosti so poskusili še z nekaterimi drugimi dejavnostmi oziroma akcijami (s filmskimi večeri), imeli v programu nekaj zelo pozitivnih akcij (idejno politične razgovore), pa so nekatere aktivnosti zaživele, a bile kmalu ukinjene zaradi najrazličnejših težav (pomanjkanje sredstev, predavateljev, nesoglasje in nerazumevanje starejših občanov in nekaterih institucij). Postavljajo se različna vprašanja, med drugim tudi naslednja: ali se ne bi dalo ob sodelovanju različnih organizacij, institucij in drugih dejavnikov doseči, da bi klubska dejavnost, konkretno v Novih Jaršah, bolj zaživela, da bi svoje akcije mladi lahko realizirali; ali se mora vodstvo kluba res srečevati s prevelikimi finančnimi in drugimi težavami; ali se ne bi dalo organizirati take dejavnosti, ki bi mlade pritegnile oziroma pritegnile še večji krog mladih, zadovoljevale njihove potrebe in bi obenem ne bile kamen spotike in kritike s strani starejših občanov, ki često upravičeno pa tudi neupravičeno grajajo mlade ljudi in njihovo življenje; ali se ne bi dalo dobiti ustreznih sodelavcev (svetovalcev, mentorjev), ki bi bili sposobni voditi oziroma svetovati klubom in obenem bili sposobni razumeti mlade z vsemi njihovimi težavami itd.

Rešitev vseh naštetih vprašanj in problemov bi pomenila, da bi bil klub idealen. Verjamemo, da do takega kluba ne bo prišlo tako kmalu zaradi pomanjkanja najrazličnejših možnosti. Vsekakor pa bi lahko s povečano prizadevnostjo različnih dejavnikov organizirali vsaj take oblike dejavnosti za mlade v prostem času, ki bi jih bolj zanimale, jih bolj povezovale, zaposlile itd. V krajevnih skupnostih bi se gotovo našel prostor, ki bi bil samo za mlade; druge probleme bi bilo moč ob razumevanju ostalih dejavnikov vsaj deloma rešiti. Dejstvo je namreč, da si mladi želijo svoje prostore, v katerih bi se lahko zbirali brez „nadzorstva" starejših, organizirali srečanja itd. Mladi so kritični do svojih napak, a včasih je kritika nanje le prevelika. Pripravljeni so sami prispevati precej, da bi se kaj več naredilo na tem področju.

Na zavodu za socialno delo je bil že sestanek s predstavniki različnih organizacij in institucij, ki se ukvarjajo s problemi mladih. Razpravljali so predvsem o prostem času mladih. Pred izvajanjem konkretne akcije nameravamo izdelati analizo stanja v občini (podatke že zbirajo), pridobiti ustrezne sodelavce, vzpostaviti med njimi enakopraven odnos za koordinirano delo in jih osvestiti o skupnem cilju.

O poteku nove dejavnosti vas bomo sproti obveščali.

SONJA KAUČIČ

KRADLJIVCI CVETJA

V našem časopisu velikorat beremo vesti in drugo iz raznih krajev naše občine, vse premalo pa o starem Kodeljevem, kamor sodi tudi ulica Na peči.

Mi stari Kodeljevčani smo za vse imeli vedno veliko razumevanja, a za nas ga nima nihče. Res, dobili smo predšolski zavod za otroke, ki jih gledamo z veseljem. A težko, težko breme je samski dom medicinskih sester, posebno ob petkih in sobotah po polnoči, ko tam razgrajajo, preklinjajo, pustošijo naše skromne vrtove, kradejo cvetje, mečejo razne odpadke po ulici, ki je večkrat taka kot svinjak.

Nimam namena metati slabo luč na vse sestre, saj so večinoma dobre in se same zgražajo nad svojimi kolegicami. Tudi upravnik je poskusil napraviti red, pa je odnehal in baje odpovedal. Bil je nemočen.

Pa še ena velika rana je v naši ulici in sicer predšolski zavod, ki dohod do njega nima pločnika, da bi bili otroci, ki hodijo sami v vrtec, varni pred avtomobili; ti posebno v ranih urah in po drugi uri popoldne divje vozijo. Za ta dela je bil denar že odobren, samo ne vem, kje je.

Gabrijel Treul
in vsi stanovalci
Na peči

PROSLAVA RK

OO RK Zelena jama je 1. junija v prostorih VVZ Angele Ocepek priredila v sklopu DU tovariško srečanje. Povabljenih je bilo 257, vabilu se je odzvalo ok. 170 povabljencev.

Letos smo se z DU dogovorili, da povabimo na tovariško srečanje člane DU od 65 do 70 let starosti; vse stare nad 70 let pa je vabila OO RK ne glede na članstvo v DU.

Pred izvedbo programa in po kratkem pozdravnem nagovoru so prejeli šopek nageljnov nekdanji sodelavec in dolgoletni predsednik OO RK Janez Stojc, dolgoletna sodelavka Terezija Javoršek in najstarejši prisotni občan dvaindevetdesetletni Aleksander Frumen.

Program so izvajali: harmonikarji glasbene šole Moste-Polje pod vodstvom dirigenta profesorja Srečka Piškurja, recitator (gledališki igralec) Marijan Benedičič in igralska skupina tovarne Saturnus, ki jo vodi Marjan Bajc.

Po zakuski, ki so jo pridno servirale naše mladinke, sta veselo zaigrala na harmoniko Anton Hren (73 let) in Alojz Knific. Nekaj parov se je zavrtelo in nastalo je prijetno razpoloženje.

Vilma Knific pa je tiste, ki so po prireditvi to želeli, s svojim avtom odpeljala na domove.

Ob tej priliki se OO RK Zelena jama zahvaljuje vsem sodelujočim, posebej delovnim organizacijam, ki so nam v tednu RK finančno pomagale, prav tako SZDL in KS Zelena jama ter za izdatno materialno pomoč, ki nam jo je za to priložnost nudilo podjetje Žito Ljubljana.

Obveščamo vse darovalce oblačil, ki so jih podarili RK na dan zbirne akcije, da je bilo zbranih ok. 800 kg raznih oblačil in obutve.

Zahvaljujemo se vsem darovalcem in učencem osnovne šole Vide Pregarc, ki so nam nudili izdatno pomoč, tovarni Saturnus pa hvala za prevozna sredstva.

Za OO RK Zelena jama
Jožica Kalan

STAR ČLOVEK POTREBUJE LJUBEZNI IN POSTREŽBE

V Sloveniji je več kot 10 % ljudi starejših od 65 let. Zelo veliko starih ljudi živi tudi v občini Ljubljana Moste-Polje, a največ v občini Center; prevladujejo pa tovarišice. Zato so se Socialistična zveza, Rdeči križ in druge organizacije začele intenzivneje ukvarjati s problemi starih ljudi. Treba pa je ugotoviti, kdo od ostarelih je nujno potreben socialne pomoči. Psihologi in sociologi velikokrat poudarjajo, kako potrebna sta otroku ljubezen in varnost. Kaj pa star človek, ki je zaradi pomanjkanja človeške topline lahko tudi prizadet?

Statitistike vedo povedati, da je med samomorilci največ ostarelih ljudi, ki so onemogli in osamljeni, pa jih pogosto preganjajo nerazpoloženje, obup in razočaranje. Redko je star človek vesel, posebno če ga preganja bolezen. Star človek rabi predvsem sočloveka. Tudi ostareli človek mora imeti nekoga, ki ga ima rad. Potrebuje občutek varnosti, premnogokrat potrebuje pomoč.

Ker so domovi za stare ljudi prenapolnjeni in včasih ne morejo sprejeti niti najnujnejših primerov, ostaja še druga možnost družbene skrbi za pomoč in varstvo starejših ljudi: oskrba na domu.

V Centru in na Viču ostarelim pomagajo domovi s svojim strežniškim osebjem, in to proti plačilu. V občini Moste-Polje je tako službo organiziral zdravstveni dom brezplačno. Vprašanje, kdo je bolj pristojen pomagati ostarelim, domovi ali zdravstvena služba, je brezpredmetno. Glavno je, da ostarelim pomagamo in jih ne puš[illegible]ame in onemogle.

Anton Zrnec